

ЗОБЕНКО Марія Олександрівна (13. 03. 1950, м. Мелітополь Запорізьк. обл.) — прозаїк, літературний критик. Дочка [О. Зобенка](#). Член НСПУ (1996). Літ. премія ім. О. Гончара (1999). Орден княгині Ольги 3-го ступеня (2006). Закін. Дніпроп. університет (1972). Відтоді працювала у дніпроп. обл. молодіж. г. «Прапор юності»: 1983–91 — гол. ред. Дебютувала 1989 оповіданням у «Прапорі юності». У центрі більшості творів З. — жінка, яка має стати берегинею морал. здоров'я нації, ідеалом краси, добра і правди. Видала книгу літ.-крит. ст.

«Літературні етюди: Читаючи твори земляків у перший рік незалежності України» (Дн., 1993). Дослідниця творчості О. Гончара, ініціювала видання і написала передмову до 2-том. збір. «Олесь Гончар, Людина світу, син Дніпра: Вибрані твори» (Дн., 2001). Авторка худож.-біогр. нарису про дніпроп. період життя і творчості О. Гончара «Провидіння» (г. «Зоря», від 3, 5, 10 квітня 2001), кн. «Українське небо Олесь Гончара: Есеї, студії, полеміка» (Л., 2003).

Основні твори

Жінка, яку ти кохав...: Зб. оповідань про любов і зраду. 1993; Апельсинова дівчинка: Новели. Оповідання. 1994; Натурниця для Венери: Вибр. тв. 1996 (усі — Дніпропетровськ).

Рекомендована література

1. Нікуліна Н. На полюсах добра і зла: Про поетичний диптих Марії Зобенко // Вітчизна. 1995. № 11-12;
2. Кононенко Д. Правдиве слово Марії Зобенко // Крим. світлиця. 1999, 9 квіт.;
3. Марія Зобенко. — Цінний внесок в українську Гончаріаду // Січеслав. 2008. Спецвип. «Олесь Гончару — 90».

[Л. М. Петренко](#)

Бібліографічний опис:

Зобенко Марія Олександрівна / Л. М. Петренко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2010. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-16876>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).